

ที่ นศ ๑๑๑๘/ว๕

ที่ว่าการอำเภอลานสกา
ถนนกะโรม นศ ๘๐๒๓๐

๓ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง แนวทางในการบริหารจัดการขยะในพื้นที่

เรียน หัวหน้าส่วนราชการ , นายกองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น , กำนัน ผู้ใหญ่บ้านทุกตำบล ทุกหมู่บ้าน

สิ่งที่ส่งมาด้วย สรุปรายชื่อข้อมูลแนวทางในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยอำเภอได้รับแจ้งว่า จังหวัดนครศรีธรรมราชได้แจ้งชักชวนแนวทางการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ ๖๐ วัน “แยกก่อนทิ้ง” เพื่อสร้างแรงกระตุ้นให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนเข้ามามีส่วนในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ ตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง โดยให้อำเภอ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หมู่บ้าน/ชุมชน และประชาชนทุกครัวเรือนร่วมมือดำเนินการ นั้น

เพื่อให้การขับเคลื่อนการดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่ เป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ จึงขอความร่วมมือหน่วยงานทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยโดยรณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ให้ส่วนราชการและประชาชนบริหารจัดการขยะมูลฝอยโดยใช้หลัก ๓ ร (3Rs) คือ ใช้น้อย (Reduce) ใช้ซ้ำ (Reuse) และนำมากลับใช้ใหม่ (Recycle) รวมทั้งกำกับดูแลให้มีระบบการบริหารจัดการขยะที่มีประสิทธิภาพ เช่น มีระบบจัดเก็บขยะแยกประเภท การกำหนดระยะเวลาการเก็บและขนย้ายขยะ และจัดให้มีถังขยะในบริเวณพื้นที่สาธารณะให้เพียงพอ ไม่ให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ทั้งนี้ โดยพิจารณาใช้แนวทางในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นายคำคุณ อรทัย)

นายอำเภอลานสกา

ที่ทำการปกครองอำเภอ

กลุ่มงานบริหารงานปกครอง (สำนักงานอำเภอ)

โทร.๐-๗๕๓๙-๑๐๓๙

สรุปข้อมูลแนวทางในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

๑. ขยะมูลฝอย (Solid Waste)

ขยะมูลฝอย (Solid Waste) หมายถึง สิ่งเหลือใช้และสิ่งปฏิกูลที่อยู่ในรูปของแข็ง ซึ่งเกิดจากกิจกรรมของมนุษย์และสัตว์ ทั้งจากการบริโภค การผลิต การขับถ่าย การดำรงชีวิตและอื่นๆ

๒. แหล่งกำเนิดขยะมูลฝอย

แหล่งกำเนิดของขยะมูลฝอยเกิดขึ้นจากกิจกรรมต่างๆ ในครัวเรือนและสถานประกอบการต่างๆ ในชุมชน โดยเป็นขยะมูลฝอยที่เก็บรวบรวมได้จากสถานที่ทิ้งขยะต่างๆ เช่น

๒.๑ ขยะที่มาจากแหล่งชุมชนหรืออาคารบ้านเรือน ขยะจากร้านอาหาร วัสดุที่ใช้หีบห่อ

๒.๒ ขยะที่มาจากการทำความสะอาดทางเท้า ที่สาธารณะ หรือตลาด

๒.๓ ขยะที่มาจากโรงงานอุตสาหกรรม หรือแหล่งพาณิชย์ ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับขยะในข้อ ๒.๑ และ ๒.๒

๓. ประเภทของขยะมูลฝอย

ขยะมูลฝอยแบ่งออกเป็น ๔ ประเภท ดังนี้

๓.๑ ขยะทั่วไป (General Waste) เป็นขยะจากสำนักงาน ถนนหนทาง การก่อสร้าง ได้แก่ กระดาษ เศษไม้ กิ่งไม้ ฟางข้าว แก้ว กระเบื้อง ยาง เศษอิฐ กรวด ทราย ถุงพลาสติก เศษปูน อิฐหัก หิน ทราย ขยะประเภทนี้ไม่เกิดการย่อยสลายและเน่าเหม็น การกำจัดขยะทั่วไปควรคัดแยกขยะที่สามารถนำมาใช้ใหม่ได้ก่อนการกำจัด

๓.๒ ขยะอินทรีย์ (Organic Waste) เป็นขยะจากครัวเรือน กัดดาการ โรงอาหาร ตลาดสด และการเกษตรกรรม ได้แก่ เศษอาหาร เศษผัก เศษเนื้อ เศษผลไม้ ขากสัตว์ มูลสัตว์ ขยะประเภทนี้จะเป็นพวกที่ย่อยสลายและเน่าเปื่อยได้ง่าย เพราะว่าเป็นสารประกอบอินทรีย์ที่มีความชื้นค่อนข้างสูง ประกอบกับขยะประเภทนี้มีกลิ่นเหม็น การกำจัดขยะประเภทนี้ควรพิจารณาความเป็นไปได้ในการหมักทำปุ๋ยก่อน

๓.๓ ขยะอุตสาหกรรม (Industrial Waste) เป็นเศษวัสดุที่เกิดจากการผลิตหรือขั้นตอนการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรม อาจเป็นสารอินทรีย์ที่เน่าเปื่อยซึ่งขึ้นอยู่กับชนิดของอุตสาหกรรม ขากยานพาหนะที่หมดสภาพการใช้งานหรือใช้งานไม่ได้แล้ว รวมทั้งชิ้นส่วนประกอบของยานพาหนะด้วย เช่น ยาง แบตเตอรี่ เป็นต้น ในการกำจัดควรพิจารณาการแยกชิ้นส่วนที่ยังสามารถนำกลับมาใช้ได้

๓.๔ ขยะติดเชื้อและขยะอันตราย (Hazardous Waste) เป็นขยะจากสถานพยาบาลหรืออื่นๆ ซึ่งต้องใช้กรรมวิธีในการทำลายเป็นพิเศษ ได้แก่ วัสดุที่ผ่านการใช้ในโรงพยาบาล แบตเตอรี่ กระป๋องสี พลาสติก ฟิล์มถ่ายรูป ถ่ายไฟฉาย เป็นต้น การกำจัดขยะติดเชื้อจากโรงพยาบาลจะทำลายโดยการเผาในเตาเผา ส่วนขยะอันตรายอื่นๆ ต้องดำเนินการอย่างระมัดระวัง

๔. การลดอัตราการเกิดขยะมูลฝอย

การลดปริมาณการเกิดขยะมูลฝอยสามารถทำได้ ดังนี้

๔.๑ การลดปริมาณการผลิตขยะมูลฝอยโดยการใช้ให้น้อย (Reduce) ทำได้โดย

(๑) ใช้สินค้าชนิดเติม เช่น ผงซักฟอก น้ำยาล้างจาน น้ำยาทำความสะอาด และ ถ่ายไฟฉายชนิดชาร์จใหม่

(๒) เลือกใช้สินค้าที่มีคุณภาพ มีหีบบรรจุภัณฑ์น้อย อายุการใช้งานยาวนานและตัวสินค้าไม่เป็นพิษ

(๓) การใช้ภาชนะแทนบรรจุภัณฑ์ เช่น ปิ่นโต จาน และกล่องใส่อาหารแทนการใช้ถุงพลาสติก

(๔) ลดการใช้วัสดุย่อยสลายยาก เช่น โฟมบรรจุอาหาร และถุงพลาสติก

(๕) ลดการใช้สินค้าฟุ่มเฟือย เช่น การใช้ผ้าเช็ดหน้าแทนการใช้กระดาษชำระ

๔.๒ การลดปริมาณขยะมูลฝอยโดยการใช้ซ้ำ (Reuse) โดยการใช้วัสดุสิ่งของต่างๆ ให้คุ้มค่าที่สุด ได้แก่

(๑) การใช้กระดาษทั้ง ๒ หน้า

(๒) การนำบรรจุภัณฑ์มาใช้ซ้ำ เช่น การนำกล่อง ถังมาใช้ประโยชน์ซ้ำหลายครั้ง

(๓) ขวดน้ำดื่มที่หมดแล้วนำมาใช้ใส่น้ำดื่ม การนำขวดแก้วมาทำเป็นแจกันดอกไม้ เป็นต้น

๔.๓ การลดปริมาณขยะมูลฝอยโดยการรีไซเคิล (Recycle) คือ การนำวัสดุที่ยังสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ นำมาแปรรูปใช้ใหม่โดยกรรมวิธีต่างๆ โดยการคัดแยกขยะมูลฝอยแต่ละประเภท ทั้งที่บ้าน โรงเรียน และสำนักงาน เพื่อนำเข้าสู่กระบวนการรีไซเคิล โดยการนำวัสดุรีไซเคิลไปขายหรือนำไปบริจาคเข้าธนาคารขยะรีไซเคิล เป็นต้น

๕. การคัดแยกขยะมูลฝอย

การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ดำเนินการคัดแยกขยะตามแนวทาง ดังนี้

๕.๑ คัดแยกขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้หรือขยะรีไซเคิลออกจากขยะย่อยสลาย ขยะอันตรายและขยะทั่วไป

๕.๒ จัดเก็บขยะที่ทำการคัดแยกแล้วในบ้านเรือนไว้ในถุงหรือถังรองรับขยะแบบแยกประเภท ที่หน่วยราชการจัดเตรียมไว้

๕.๓ จัดวางภาชนะรองรับขยะแบบแยกประเภทในบริเวณที่มีอากาศถ่ายเทสะดวก มีแสงสว่างเพียงพอ ไม่กีดขวางทางเดิน อยู่ห่างจากสถานที่ประกอบอาหาร ที่รับประทานอาหาร แหล่งน้ำดื่ม

๕.๔ ให้จัดเก็บขยะอันตราย หรือภาชนะบรรจุสารที่ไม่ทราบแน่ชัด เป็นสัดส่วนแยกต่างหากจากขยะอื่นๆ เพื่อป้องกันการแพร่กระจายของสารพิษ หรือการระเบิด แล้วให้นำไปรวบรวมไว้ในภาชนะหรือสถานที่รวบรวม ขยะอันตรายของชุมชน

๕.๕ ห้ามจัดเก็บขยะอันตรายไว้รวมกัน โดยให้แยกเก็บเป็นประเภทๆ หากเป็นของเหลวให้ใส่ถังหรือ ภาชนะบรรจุที่มีดัดและไม่รั่วไหล หากเป็นของแข็งหรือกิ่งของแข็งให้เก็บใส่ถังหรือภาชนะที่แข็งแรง

๕.๖ หลีกเลี่ยงการเก็บกักขยะที่ทำการคัดแยกแล้วและมีคุณสมบัติที่เหมาะสมแก่การเพาะพันธุ์ของพาหะนำโรค หรือที่อาจเกิดการรั่วไหลของสารพิษไว้เป็นเวลานาน

๕.๗ หากมีการใช้น้ำทำความสะอาดวัสดุคัดแยกแล้ว หรือวัสดุเหลือใช้ที่มีไขมัน หรือตะกอนน้ำมัน ปนเปื้อน จะต้องระบายน้ำเสียผ่านตะแกรงและบ่อดักไขมันก่อนระบายสู่ท่อน้ำสาธารณะ

๕.๘ ห้ามเผา หลอม สกัดหรือดำเนินกิจกรรมอื่นใด เพื่อการคัดแยก การสกัดโลหะมีค่า หรือการทำลายขยะในบริเวณที่หักอาศัย หรือพื้นที่ที่ไม่มีระบบป้องกันและควบคุมของเสียที่จะเกิดขึ้น

๖. การเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจัดเตรียมภาชนะและรถสำหรับเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย ตามแนวทางดังต่อไปนี้

๖.๑ ภาชนะสำหรับรองรับขยะมูลฝอย

(๑) จัดวางภาชนะรองรับขยะในบริเวณพื้นที่ที่มีประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น เช่น ตลาด ที่หักอาศัย สถาบันการศึกษา ชุมชน อุตสาหกรรม หรืออื่นๆ ดังนี้

- จัดวางภาชนะรองรับขยะแบบแยกประเภทในอัตราไม่น้อยกว่า ๕๐๐ ลิตร ต่อ ๕๐ - ๘๐ หลังคาเรือน หรือต่อประชากร ๓๕๐ คน หรือตามความเหมาะสมของชุมชน

- จัดให้มีภาชนะหรือสถานที่ที่ใช้สำหรับเก็บกักขยะแบบแยกประเภท ณ จุดรวบรวมขยะ (Station) ของชุมชนเพื่อรอการเก็บขนไปกำจัดหรือดำเนินการอย่างอื่น โดยให้มีความจุไม่น้อยกว่า ๓ เท่า ของปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในแต่ละวันหรือตามความเหมาะสมของสถานที่

(๒) การจัดหาภาชนะรองรับขยะ หรือสถานที่เก็บกักขยะรวมในชุมชน จะต้องพิจารณาตามลักษณะ ของขยะที่จะทำการคัดแยก เช่น จัดหาภาชนะหรือสถานที่เก็บกักขยะย่อยสลายและ ขยะรีไซเคิล หรือขยะรีไซเคิล ขยะย่อยสลาย และขยะทั่วไป หรือขยะรีไซเคิล ขยะย่อยสลาย ขยะทั่วไป และขยะอันตราย

๖.๒ การดำเนินการจัดเก็บ

(๑) จัดเก็บขยะให้หมดทุกวันหรือให้มีปริมาณขยะตกค้างน้อยที่สุด เพื่อป้องกันปัญหาเรื่องกลิ่น ทัศนียภาพและพาหะนำโรค

(๒) จัดเก็บขยะแยกตามประเภท/ชนิดของขยะที่ได้คัดแยกไว้ เช่น การจัดเก็บขยะ รีไซเคิล แยกต่างหากจากขยะย่อยสลาย ขยะทั่วไปและขยะอันตราย

(๓) จัดเก็บขยะอันตรายแยกต่างหากจากขยะรีไซเคิล ขยะย่อยสลายและขยะทั่วไป

(๔) จัดให้มีวันเก็บรวบรวมพิเศษสำหรับขยะรีไซเคิลและขยะอันตรายอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง และห้ามใช้รถเก็บรวบรวมที่มีระบบอัดขยะเก็บรวบรวมขยะอันตราย

(๕) ควบคุมมิให้เกิดการฟุ้งกระจายของขยะและการหกหล่นของน้ำชะขยะในขณะจัดเก็บรวบรวม

(๖) ห้ามมิให้ระบายน้ำเสียที่เกิดจากการล้างหรือทำความสะอาดภาชนะ และสถานที่เก็บกัก ขยะลงสู่แม่น้ำ แอ่งน้ำ ลำน้ำ คลองระบายน้ำ แหล่งน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำธรรมชาติอื่นๆ โดยปราศจากการบำบัดจนได้ค่าตามมาตรฐานคุณภาพน้ำทั้งตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด

(๗) จัดเก็บขยะติดเชื้อตามมาตรฐานที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

(๘) จัดการขยะอันตรายตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำหนด

๗. การเก็บขนขยะมูลฝอย

การขนส่งหรือเคลื่อนย้ายขยะควรปฏิบัติ ดังนี้

๗.๑ ควบคุมดูแลมิให้มีการบรรทุกขยะเกินพิกัดน้ำหนักที่กำหนดไว้ สำหรับรถเก็บรวบรวมขยะนั้นๆ

๗.๒ ปฏิบัติตามข้อจำกัดน้ำหนัก และระเบียบวิธีการขนส่งวัสดุบนถนนสาธารณะซึ่ง กำหนดโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๗.๓ ขยะจะต้องถูกขนส่งในภาชนะบรรจุหรือตู้ที่ปิดของยานพาหนะขนส่ง อาทิ การปิดฝาด้านข้าง และด้านท้ายของรถยนต์เก็บขนขยะแบบเปิดข้างเทท้ายในระหว่างการขนส่ง

๗.๔ ควบคุมการรั่วไหลของน้ำชะขยะ ระหว่างการขนส่งโดยการจัดให้มีถังรองรับน้ำชะขยะ (Holding tank)

๗.๕ ควบคุมการหกหล่น ปลิวฟุ้งของขยะออกนอกยานพาหนะขนส่งโดยจัดให้มีผ้าใบหรือตาข่าย ปกคลุมขยะในระหว่างการขนส่ง

๗.๖ ขนส่งขยะรีไซเคิลแยกต่างหากจากขยะย่อยสลาย ขยะทั่วไปและขยะอันตราย

๗.๗ ขยะอันตรายจะต้องขนส่งแยกต่างหากจากขยะรีไซเคิล ขยะย่อยสลาย และขยะทั่วไป และปฏิบัติตาม กฎระเบียบข้อกำหนดของการขนส่งวัตถุอันตรายตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตรายหรือ กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๗.๘ จำกัดความเร็วของรถในช่วงที่วิ่งผ่านชุมชนบริเวณทางร่วมหรือทางแยกให้มีความเร็วไม่เกิน ๔๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง เพื่อป้องกันปัญหาด้านการฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองและอุบัติเหตุ

๗.๙ พนักงานขับรถจะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความระมัดระวัง และปฏิบัติตามกฎจราจร อย่างเคร่งครัด

๗.๑๐ ห้ามมิให้ระบายน้ำชะขยะ และน้ำเสียที่เกิดจากการล้าง หรือทำความสะอาดรถยนต์ เก็บขนขยะ ลงสู่แม่น้ำ แหล่งน้ำ ลำน้ำ คลองระบายน้ำ แหล่งน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำธรรมชาติอื่นๆ โดยปราศจากการบำบัด จนได้ค่าตามมาตรฐานคุณภาพน้ำทั้งตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด ติดตั้งป้ายหรือเครื่องหมายแสดงทางเข้า สถานที่กำจัดขยะให้ชัดเจน เพื่อป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากประชาชนที่สัญจรผ่านไปมา

๘. แนวทางการดำเนินการในพื้นที่

๘.๑ การจัดการขยะต้นทาง

(๑) ณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ พนักงานราชการ และลูกจ้าง ดำเนินการ ลดปริมาณขยะและคัดแยกขยะ ตามหลักการ ๓ข : ใช้น้อย ใช้ซ้ำ และนำกลับมาใช้ใหม่ หรือ (๓Rs : Reduce Reuse และ Recycle) เช่น การใช้ถุงผ้าแทนการใช้ถุงพลาสติก และการใช้ภาชนะหรืออุปกรณ์ที่สามารถใช้ซ้ำ ในชีวิตประจำวัน เช่น กระบอกน้ำ ตะกร้า และビンโต เป็นต้น

(๒) รมรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนคัดแยกขยะมูลฝอย ๔ ประเภท ได้แก่ ขยะมูลฝอยทั่วไป ขยะมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ ขยะมูลฝอยอันตรายหรือขยะเศษอาหารขยะ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนโดยใช้แนวทางตามข้อ ๕

(๓) ให้มีการจัดตั้ง “ถังขยะอันตรายหรือขยะเปียกครัวเรือน” ณ บ้านพักผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด รวมทั้งบ้านพักนายอำเภอ และข้าราชการในพื้นที่ และให้ขยายผลการจัดการขยะอันตรายหรือขยะเปียกไปยังครัวเรือนทั่วประเทศ ตามแนวนโยบายของนายกรัฐมนตรีและรัฐบาลไทย

(๔) แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ปรับปรุงและพัฒนาตลาดที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และควบคุมผู้ประกอบการกิจการตลาดของเอกชนให้มีความสะอาดและมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยได้มาตรฐานตามหลักสุขาภิบาลหรือสุขอนามัยและสิ่งแวดล้อม ดังนี้

- ออกข้อกำหนดท้องถิ่นเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดการขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในตลาดที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและตลาดเอกชน ตามความเหมาะสมและบริบทของแต่ละพื้นที่

- จัดให้มีภาชนะรองรับขยะมูลฝอยแบบแยกประเภท จำนวน ๔ ประเภท

- ลดปริมาณขยะมูลฝอย อาทิ การดัดแปลงถังโฟม การใช้ถุงผ้าแทนการใช้ถุงพลาสติก

- คัดแยกขยะมูลฝอยในแต่ละประเภท เช่น ขยะเศษอาหาร ผัก ผลไม้ ออกจากขยะมูลฝอยทั่วไป และขยะมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่เพื่อนำไปจัดการให้ถูกต้อง

๘.๒ การจัดการขยะกลางทาง

(๑) กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งภาชนะรองรับมูลฝอยแบบแยกประเภทในสวนสาธารณะและสถานที่ท่องเที่ยวทุกแห่ง

(๒) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดวันและเวลาในการเก็บและขนขยะ

(๓) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดหายานพาหนะให้เพียงพอและเหมาะสมกับปริมาณและประเภทขยะ

๘.๓ การจัดการขยะปลายทาง

(๑) ในพื้นที่ที่มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นเจ้าภาพโครงการบริหารจัดการขยะมูลฝอยแบบรวมกลุ่ม (Clusters) ให้มีการวางแผนการพัฒนาระบบการจัดการขยะมูลฝอยให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืน เช่น การพัฒนาระบบฝังกลบขยะที่ไม่ถูกต้องให้ถูกต้องตามหลักวิชาการหรือหลักสุขาภิบาล หรือการพัฒนาระบบฝังกลบขยะเป็นโรงงานผลิตขยะเชื้อเพลิง หรือโรงงานผลิตกระแสไฟฟ้าจากขยะ หรือโรงเตาเผาขยะที่มีระบบควบคุมมลพิษ หรือโรงหมักทำปุ๋ยหรือก๊าซชีวภาพ เพื่อลดปริมาณขยะ และลดต้นทุนค่าใช้จ่ายจากภาครัฐ

(๒) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีบ่อฝังกลบขยะที่ไม่ถูกต้องดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไข ปิดหรือบ่อบด/ฟื้นฟู สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ไม่ถูกต้องให้ถูกต้องตามหลักวิชาการหรือให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ส่วนพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น
สำนักบริหารการปกครองท้องถิ่น
กรมการปกครอง

การบริหารจัดการขยะมูลฝอย

ขยะมูลฝอย (Solid Waste) หมายถึง สิ่งเหลือใช้และสิ่งปฏิกูลที่อยู่ในรูปของแข็ง ซึ่งเกิดจากกิจกรรมของมนุษย์และสัตว์ทั้งจากการบริโภค การผลิต การขบถาย การดำรงชีวิตและอื่นๆ

แหล่งกำเนิดขยะมูลฝอย

- 1) ขยะจากแหล่งชุมชนหรืออาคารบ้านเรือน
- 2) ขยะจากการทำความสะอาดทางเท้า ที่สาธารณะ
- 3) ขยะจากโรงงานอุตสาหกรรม หรือแหล่งพาณิชย์

ประเภทของขยะมูลฝอย

- 1) ขยะทั่วไป (General Waste)
- 2) ขยะอินทรีย์ (Organic Waste)
- 3) ขยะอุตสาหกรรม (Industrial Waste)
- 4) ขยะติดเชื้อและขยะอันตราย (Hazardous Waste)

การลดอัตราการเกิดขยะมูลฝอย

- 1) การใช้น้อย (Reduce)
- 2) การใช้ซ้ำ (Reuse)
- 3) การนำกลับมาใช้ใหม่ (Recycle)

กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
02-629-8306-14 ต่อ 510

กรมการปกครอง fanpage @Dopapri

แนวทางการบริหารจัดการขยะในพื้นที่

การจัดการขยะต้นทาง

- 1) รณรงค์ประชาสัมพันธ์ภายในส่วนราชการการบริหารจัดการขยะ โดยหลักการ 3Rs :
ใช้น้อย ใช้ซ้ำ และนำกลับมาใช้ใหม่ หรือ (3Rs : Reduce Reuse และ Recycle)
- 2) รณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนคัดแยกขยะมูลฝอย
- 3) ให้จัดตั้งถังขยะอินทรีย์หรือขยะเปียกครัวเรือน ณ บ้านพักผู้ว่าราชการจังหวัด รวมทั้งบ้านพักนายอำเภอ และข้าราชการในพื้นที่ และให้ขยายผลไปยังครัวเรือนทั่วประเทศ
- 4) แจ้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้ปรับปรุงและพัฒนาตลาดที่อยู่ในความรับผิดชอบ

การจัดการขยะกลางทาง

- 1) กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งภาชนะรองรับมูลฝอยแบบแยกประเภท ในสวนสาธารณะและสถานที่ท่องเที่ยวทุกแห่ง
- 2) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดวันและเวลาในการเก็บและขนขยะ
- 3) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดหายานพาหนะให้เพียงพอและเหมาะสมกับปริมาณและประเภทขยะ

การจัดการขยะปลายทาง

- 1) ในพื้นที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นเจ้าภาพโครงการบริหารจัดการขยะมูลฝอยแบบรวมกลุ่ม (Clusters) ให้มีการวางแผนการพัฒนากระบวนการจัดการขยะมูลฝอยให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืน
- 2) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีบ่อฝังกลบขยะที่ไม่ถูกต้อง ดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไข ปิดหรือบำบัด/ฟื้นฟู สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ไม่ถูกต้องให้ถูกต้องตามหลักวิชาการหรือให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

